

то подигаше ръка за да го удари биде прободенъ въ гърдытъ съ тритъ остри върхове на смъртоносния тризъбецъ. Той падна, тосъ часъ на колѣнѣ си и са омота въ примката; напраздно са мълчаше той да са откачи отъ нея като са еще повече въ нея оплиташе безъ дума да продума ако и да получваше повторителны удары съ тризъбеца. И течеше кръвта му като изворъ и са обagri посыпанийтъ на арената пѣськъ. Той си наведе оржжіето въ знакъ на навиваше.

Тогасъ примкоборецътъ си оттегли примката и подпрѣтъ на тризъбеца си чакаше присѣдата като гледаше къмъ зрителитъ. И гладиаторътъ, съ омаины и отчаяны очи прегледваше сичкия циркъ, и срѣщаше очи втречени къмъ себе си, но немилостивы и несъстрадателны.

Сѣкый шумъ вече и сѣка глъча утихна, и мълченето станж по ужасно защото стъ пийдѣ не са показваше знакъ за помилваніе. Нито една ръка, нито една женска ръка не са издигна за да възвѣсти милость и животъ. Споръ не са ползоваше отъ благоволеніето на народа и еще въ началото на тѣзи борба народътъ искаша участие за Нигера. Народътъ са упи вече отъ кръвта, и не са благодареше вече съ едната научна часть на борбытъ, и интересната му страсть искаше сега жертвы и кръвопроливанія.

Злочестыйтъ гладиаторъ разумъ че осѣждането му е неотибино, но нито една молебна дума, нито едно стенанье испуски изъ устата си. Народътъ му присѣди смъртъ, и Споръ съ съвършенна но мълчителна покорность наведе си врата за да приеме страшны ударъ. Но понеже тризъбецътъ на гладиатора не можеше да докара мѣгновенна и вѣрна смъртъ, поевни са на арената единъ чудовищенъ человекъ съ маска на лицето си и съ остра сабя въ ръка. Направо и съ правилны стѣпки приближаваше до гладиатора свирѣпыйтъ служител на смъртта, и го намѣри колѣничилъ. Той одуви съ левата си ръка обезчестенны му черепъ, попила му врата съ върха на сабята и са обърна къмъ зрителитъ като очакваше може бы нѣкой знакъ на раскайванье и милость, но жестоко мълченье продължаваше да владѣе. Блѣснж сабята на въздуха и слетѣ, и гладиаторътъ ся прострѣ на пѣська, и трептяхъ членовѣтъ му, и станяхъ претенжаты и мъртвы.

Слугытъ извѣкохж на вѣнъ жалката плѣтъ презъ вратата на Смъртта, и я хвърлихъ въ многослъзната пещера, която на диалекта на цирка са наричаше *сѣблекалице*. И едва тя бѣ сложена въ послѣднето си жилище зе край и борбата между другытъ двама единборци. Ножътъ на Емопа, като нанесе смъртенъ ударъ на ученичеству